בסוד שיח

בית יוצר להרס הנוער והמשפחה הדתיים והחילוניים

הנה ציטוט מלא של מכתב שנשלח בימים אלה לחוף הצפון: "הנוער בבת עינינו", הנאבק בין היתר בפרנסנר־פיה המתפשטת בשם חופש הדיבור וחופש התעבה:

"שפי ש. י. מפתח־תקוה. מזה כ־20 שנה אני עוסק בחינוך במערכות הדתיות בעיר. בשנתיים האחרונות אני עוסק בלימודי עזר לתלמידים להכינם למבחנים לישיבות מכל הסוגים. לתדהמתי בשנה האחרונה אני עד לתופעה שילדים בני 12־13 סרים מדרך החינוך שקיבלו ופורקים עול שמסתיים בחזרה בשאלה. מתוקף עבודתי באתי בדברים עם בני הנוער הללו ובעדינות התעניינתי מה גרם להם להפנות עורף לבית ספרם ולהוריהם. רובם אמרו לי שתחילת הקלקול שלהם נעוץ בהאזנה לתחנת הרדיו האוזרית בשעות הלילה המוקדמות. בעקבות כך נחשפו לתוכניות תועבה מסוגים שונים.

כאשר ראיתי, לצערי שהתעוררה הולכת ומתרחבת הזו־מרי לבזיון בשמן אישי במת רבנים אמורים. הזמנתי לתוך נתן אלו ובליתי שני דיסקים. 1. בשעות העיב רוב התוכנות הללו משודרות תוכניות שעשועים אך רק בשעות הלילה עבות 2. בשעות העיב משודרות פרסומות למסחרי טלפון שמשמעותם תועבה מוחצנת והקשה ביותר, והכל מפורט בצורה מפורטת ותלולה.

רובן של הפרסומות הזל מהשעה 21.00, בתחנת הרדיו האוזרית, נסובות על הנושאים הללו.

כאשר פניתי לרב ב. והצגתי בפניו את גודל השבר הוא הישפה אותי אליכם. אני מתחנן אליכם מכל הלב שזאל תד סבו שום מאמץ והשתמשר בכל האמצעים שבידכם כדי לה־ציל את צעירי הצאן, רחיים החילוניים כאחד, מצפת כלעם קשה זה.

מדובר בשרתי הדרדי הבאים: רדיו רדיוס 100 FM, רדיו ללא הפסקה 103 FM ערבים מבני הנוער מאזינים לה, רדיו לב הצפינה, רדיו תל־אביב 102 FM ועוד תחנות רדיו אזר־רחות בדחבי הארץ.

אני מצרף כאן קלטת עם הפרסומות ואני מתנצל מראש על שאני נדחם לכם להאזין למשך קשה ביותר". סוף ציטוט.

קשה להבין כיצד מרעצת הרשות השניה על כל מרכי־ביה אינה עוצרת את השתלטות הפרנסנרפיה בתחנות הר־דיו האזוריות כאשר ברור גם ללא מכתבו של ש. י. כי בני נוער רחיים וחילוניים ניזוקים נפשית מהך השכל הישר מחייב שלפחות הצינות הדתית במועצת הרשות השניה תתפסר, לכל יהיה חותם של שומר־מצות על השחתת המידות הזאת.

הודעה הביבור הנרשא את חשם "הנוער בבת עינינו" מת־כוון למנות כבר בימים הקרובים לחברות המפרסמות בתוך נות הדדיו המשודרות, שיימנעו מפרסום דדכן. בנוסף ייבדקו החיבטים המפשטיים, שכן, לדעת עורכי־דין ידועי־שם, יש מקום עגיבה על הפיק בפרסומות המפודדות פור־נוגרפיה ומעשי זימה.

משדר הקודות פרטי אנקי שהה נתנים מי הם הנדפסים העפרים בקבל השני של המשכבה. לאמור: נשוא הפרסר מות. זאת, מתוך הערכה, כי מרבר באלמנטים מהעולם הת־חתן הפרסים כאן ל"אינטלינגציה" ולמערכת כלכלית לגיטימית.

אין ספק כלל כי חברי הכנסת הדתיים היו יכולים להסיר בקלות מהעיר הציבורי כ"ל עליידי הצעת שאילתות לשר דים והלוגטים הן עליידי הפעלתם של העתדים הפרלמ־נטריים לסוגיהם, שיש להם נגישות קלה יותר למערכת המ־שפטית והרשמית המוכרת.

חגיגה גדולה לשלם הניון

אם בתי הכנסת בארץ ובחו"ל היו צריכים לשלם תמלו־גים עבור הלחנים המושמעים בהם במשולב עם קטעי הת־פילה השונים בשבת חג – היתה "חצר" מדרי"ן בראשית המיליונרים של כל המגזרים הכלכליים.

יוה"ד הידוע, רוד ועירא (בני־ברק), מלחין בוכות עצמו, פיתח בחורני כמה מהניגונים של מדרי"ן הפוזרים בכל קהי־לה, וכך נתחדשני למשל, לכך, ש"אל ארוך על כל המע־שים" עם המנגינה הקלסית, שלהזמי מכרתי שוו יצירה של מאן דהוא מישיבות בנ"ע – בואה לעלם ב"חצר" מדרי"ן.

ועירא התקרב למדרי"ן עוד בהיותו תלמיד בישיבת "הר־שוב ושוזר". "היינו הולכים ל"שש"ים בלילות שבת ור־יוזני גוף, תל־אביב) ובדרך חזרה היינו שוערים לקול ה"מארש"ים שלמרנו שם".

לקראת יום ההולולא ה־20 של האוזר"ד ממדרי"ן הקר־רם, רבי שמואל אליהו מאוה, בעל "אמרי אש" ו"ע, והחליט ועירא להעניק מתנה לאוזר"ד הנכחד, רבי דן מאוה שליט"א, ולחסידות מדרי"ן. והוא הקים את "המכון לתיעוד ושימוד ניגוני מדרי"ן" ובראותו כבר למעלה מ־5000 (!) ני־גונים. ועירא מצייד במיכשור הקלטה משוכלל ביותר, העלה על דיסקים אוסמים פרטיים של זקני החסידים ודיד שות שעברו לבנים ובנים.

ל"חצר" מדרי"ן יש היו מלחינים שחיברו יצירות מדהי־מות: הזה בנוסף לניגונים שהולחנו האדמו"רים עצמם לדר־רותיהם. נזכיר כמה מהם: ר' איזיה ליפא פישביץ ני', ר' יחזל קופמן הי"ד ר' שמואל רחובנוך ז"ל ועזריאל פאסטר הי"ד (אבי מאמין) בניגון המוכר, ירוע הסיפור כיצד הוא הגיע לאדמו"ר זי"ע ששוה אז באה"ק).

והגדול מכולם ר' בדציון שנקר הי"ו. לעוק הניגון הזה המתקרב לגיל 60 עמו"ש, אוסף גדול במיוחד. מיצירותיו ומשל אנשים הקשורים במדרי"ן.

ועירא חוד בימים אלה אמר"ב עם רבוש רב־עוך: הוא שיכנע את ר' בדציון שנקר לאפשר הקלטת כל האוסף שב־רשותו, והוא נתן הסכמתו. שני שותפיו של ועירא למבצע הזה, הביאו עמם מוחדה במשקל 45 ק"ג של סלילים ועוד כ־800 קלטות. יצירות שוחברו לאורכן של 60 שנה. האוסף כו־לל, בין היתר, את "הניגונים מוילנא" האת "שוד ובשמים".

עתה הכל יקשלב לפי נושאים, לפי אומרים ולפי השנים.

קיימת מחנה להוציא לאור קלטות למכירה לצי־בור הרחב, וחכל, כמובן, באישורו של האוזר"ד שליט"א.

השתתפתי במוצש"ק האחרונה ב"שש" של רבי שליט"א לרגל יום ההילולא של אביו ו"ע ומבאחי שם מכל הנוכחים. סוציר ניק, אברהם ברזן, משמוזת קסטנסקי ועוד "ציינים".) האוזר"ד שליט"א מקיר את כולם ובדרך שהל־כו אבותיו ו"ע.

בכתביו ציין הגאון מוילנא (הגר"א) שנוקל כי הרבה סו־דות יתגלה בעלים תלויים בעולם הניגון, ואשר על־כן "יש־קר כחו", גדול לעוך הוד ועירא.

ולא נגעתי כאן אלא בקצוך של הסיפור, שוזי לכל בי־גון והסבר היוצרי שלו. חלק ממנו תוכלו לשמוע ב"שבוי מדרי"ן" של ועירא. שוב שכחה בנוש עניין ויוקר רבים שלא יוצי שובע.

ברכת האלמנות

מספר משה ב.: בשבת שלאוזר חג הפסח נקלעתי לתפילת מנחה בבית כנסת ירושלמי. במרם הוכנס ספר התורה למקומו, אחזו הגבאי, העמידו בניצב לשולחן בממרח, והזל ב"הזכרת נשמות" לפלוני, שיום פטירתו חל באותו שבוע. תמהתי מאוד. הגבאי נראה בר־אוריין וכי אינו יודע שאין מזכירים נשמות בכל חודש ניסן? הגבאי שחש כנראה בתמיהתי, סר אלי לאוזר התפילה ולחש באוזני: שא נא עי־ניך וראה את הזקנה בעורת הנשים שרמעות בעיניה. בכל שנה היא ניגשת אלי במוצאי פסח ומתחננת לפני שאעשה חסר עם בעלה אר־זכיר את נשמתו במנחת־שבת הקרמת ליום בו נפטר. מה לעשות? הוא נפטר בניסן. האפשר לסרב להי

אבל, נמנמתי מעט, הרי נפטר ב"משנה ברורה"...

שמע נא, קטע הגבאי את הרהורי, אספר לך מעשה שאירע עם הרה"ג, רבי שלמה זלמן אוירבוך זצ"ל הוא הוא אירע בחודש ניסן.

פעם מצאו אברך אוזר כשהוא עומד ליד חצר אוזת כשכונת "ש־ערי חסד", שבה צומח עץ מלבלב ומבוך את "ברכת האילנות". פנה האברך לרב ושאלה: ברוב הסמוך ישנה חצר ובה מלבלבים שני עצים שמא ראוי לדקדק לברך על שניהם?

גם אני יודע דקדוק זה שנזכר ב"עברות הקרש" – ענתי הרב בנר עם וגם אני מכיר כל חצר וכל עץ בשכונתי. אולם, הבט נא אל הצד לין הסמוך! הן ממנו נשקפות פניה הקדרות מאושר של אלמנה אוזת. בכל שנה היא מצפה לעונה זו ומייחלת ליום בו אבוא ואברך את העץ הפרוח בחצרה. מהו דקדוק אוזר של בעל "עברות הקרש" לעומת רמעת אושר של אלמנה???

(מתוך לוח יובר בעתו")

תיקון חטא המרגלים

קטע מתוך "אם הבנים שמחה", ספרו הידוע של הרב יוסף שלמה טייכטל, אב"ד וראש הישיבה בפיטשטיאן, פולין הי"ד – היה כשמן הטוב בעצמותיהם של קבוצת פעילים, מיו"ש וירושלים, שיצאו לפ־קוד עסקני ליכוד בדי להפר את מזימת ההתנתקות מגוש קטיף.

להלן הקטע המרובר אותו שלח אליי חברי הטוב, חיים פלק ועד מרהן, שעשה שעות רבות עם צירים בועדיות הליכוד הגרים בבת יס־"...כמו כן בתיקון הקלקול של המרגלים ושל כל היוזד הזה, שב־רמו לנו חוב רע לכל כך, שעלינו לסרע אותו עד היום הזה – עלינו להשלים את מה שחסרו אז, ובתשלום החסרון ישלם השב־ויקרע השבר מעלינו, ואז נזכה בע"ה לישועה הגדולה והשלמה שעי־ני כל ישראל מצפין לה בכליון עיניים כל כך. והנה, כבר הבאתי בשם הספר הקדוש "בגדי משרשים", למלאך של רבינו הבית יוסף, שגילה למרן רבי", רכוונת משה רבינו בשילוח המרגלים היתה שהם יבואו בזוזה וייספרו בשבח ארץ ישראל ומעלותיה, ואז יעוררו בזה בלבות עם ישראל תשוקה וחמדה ובכשיפה לארץ ישראל, עד שיבשי־בלב השרש הישראלי חשק וחמדה עזה להיכנס לארץ בעת היותר סר־קרמת, רע"א אש ותשוקה האות לארץ ישראל יהיו כדאים לירש את הארץ, אף שמצד עצמם לא היו כדאים לזה. ואת היתה כוונת משה רבינו בשילוח המרגלים. אבל, המרגלים עשו היפך זה בשביל בניות עצמם. והרבה, עוד עוזרו שבאה ומיאוס בלב האומה לארץ ישראל באמצעים שונים ובפעלה רבה, וכמו שהוכרתי בפנוא, בשם אנו רד־צים לתקן זאת, מוכרחים אנו להשלים עתה מה שהם חסרו אז. הרי־נה לעשות פעלים לעודד אהבה וחמדה בלבות עם בני ישראל בכל מקומות מושבותיהם, להיותם ותשוקים וחשרים לארץ חמדה של אבותינו, ואש תפוד בקרבם לבוא ולירש את הארץ הקדושה, ויתמרו אליה יותר מכל חמדה שבעולם. זה יהיה התיקון השלם לקלקול הרב הנ"ל, ובזה יפרע השב הישן שעשינו אנו, מראש ויותינו לעם, המע־מיס עלינו כל כך עד היום הזה בצרות וחבלות שונות ותכופות, עד שכמעט אבדנו ונועדנו תמנו לגוזע ח"ו. ובעשותינו תיקון הנ"ל, יר־פסק השב ויקרע השבר מעלינו, ויום הישועה בוא יבוא לנו בזה פלאה גדולה ובמעלה יחידה, זה היום שקודינו לו גדילה ונשמחה בישועתו בב"א.

אך צריך אתה לדעת אקבי אחי מה שאמרו חז"ל במדרש שבר־קים במדה שמקלקלין – בה במדה הם מתקנים. על כן, במדה שהיו משתמשין אז אבותינו לקלקל חשקת ישראל לארץ ישראל, בה במדה מחייבין אנו להשתמש להזהיר לבם, ולהבעיר בקרבם את אש החמדה לארץ ישראל. וכמו שעשו אז בחשתדלותם, כל הדרה בחב־רה אחת נגד ארץ ישראל, וכמו שעשו אז הדיח של המרגלים עבודה רבה של פראפאגנדא – כן צריכין אנו להעמיד גם כן מערכת תע־מולה שתחזיר לכל בית יהודי ותעבוד על כל נשמה יהודית למען ארץ־ישראל, ממש כמו שעשו אז המרגלים.

אם נעבוד בפעולות כאלה, או יעלה בידינו בעזהי"ת לעשות את כל כלל ישראל כאחוזה אחת בער ארץ ישראל. ובזה ישלם "אחוב ביעוא" הנ"ל, ויקרע השער, ויתקן הקלקול, ויסתלק הקטגור ויתב־בר המבוגד, ביום הישועה יבוא, ויקיים בנו המקוק "ושמחו השמים ותגל הארץ", כי השמחה תהיה בעליונים ובתחתונים, אכי"ר."

schiffs@012.net.il